Appendix 3

Convention No. 177 concerning Home Work

The General Conference of the International Labour Organization, Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-third Session on 4 June 1996, and

Recalling that many international labour Conventions and Recommendations laying down standards of general application concerning working conditions are applicable to homeworkers, and

Noting that the particular conditions characterizing home work make it desirable to improve the application of those Conventions and Recommendations to homeworkers, and to supplement them by standards which take into account the special characteristics of home work, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to home work, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Conventions;

adopts, this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Convention which may be cited as the Home Work Convention, 1996:

Article 1

For the purposes of this Convention:

a. the term «home work» means work carried out by a person, to be referred to as a homeworker,
   i. in his or her home or in other premises of his or her choice, other than the workplace of the employer;
   ii. for remuneration;
   iii. which results in a product or service as specified by the employer, irrespective of who provides the equipment, materials or other inputs used,

   unless this person has the degree of autonomy and of economic independence necessary to be considered an independent worker under national laws, regulations or court decisions;

b. persons with employee status do not become homeworkers within the meaning of this Convention simply by occasionally performing their work as employees at home, rather than at their usual workplaces;
c. the term «employer» means a person, natural or legal, who, either directly or through an intermediary, whether or not intermediaries are provided for in national legislation, gives out home work in pursuance of his or her business activity.

Vedlegg 3

Konvensjon nr 177 om hjemmearbeid

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå har sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 83. sesjon den 4. juni 1996,

som minner om at mange internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner som fastsetter standarder for generell anvendelse vedrørende arbeidsforhold også gjelder for hjemmearbeidere, og

som merker seg at de særlige forhold som kjennetegner hjemmearbeid gjør det ønskelig å lette gjennomføringen av nevnte konvensjoner og rekommandasjoner på hjemmearbeidere, og å supplere dem med standarder som tar i betraktning hjemmearbeidets spesielle karakter, og

som har besluttet å vedta visse forslag om hjemmearbeid, som er punkt 4 på dagsorden for sesjonen, og

som har bestemt at disse forslag skal gis form av en internasjonal konvensjon;

vedtar i dag, den 20 juni 1996, følgende konvensjon som kan kalles konvensjonen om hjemmearbeid, 1996:

Artikkel 1

I denne konvensjonen:

a. betyr uttrykket «hjemmearbeid» arbeid utført av en person som kalles hjemmearbeider,
   i. i sitt hjem eller andre lokaler han eller hun selv velger, annet enn arbeidsplassen til arbeidsgiveren;
   ii. for godtgjørelse;
   iii. som resulterer i et produkt eller tjeneste som angitt av arbeidsgiveren, uansett hvem som besørger utstyret, materialer eller annen innsats som brukes,

   med mindre denne personen har slik grad av autonomi og økonomisk uavhengighet som kreves for å bli betraktet som oppdragstaker eller selvstendig næringsdrivende etter nasjonal lovgivning, forskrifter eller rettsavgjørelser;
b. blir personer med status som arbeidstaker ikke hjemmearbeidere innenfor rammen av denne konvensjonen dersom de kun leilighetsvis utfører sitt arbeid som arbeidstakere i hjemmet istedenfor på sin vanlige arbeidsplass;
c. betyr uttrykket «arbeidsgiver» en person, fysisk eller juridisk, som enten direkte eller gjennom en mellommann, uansett om nasjonal lovgivning har bestemmelser om mellommenn, utdeler hjemmearbeid under utførelsen av sin forretningsvirksomhet.

Article 2

This Convention applies to all persons carrying out home work within the meaning of Article 1.

Article 3

Each Member which has ratified this Convention shall adopt, implement and periodically review a national policy on home work aimed at improving the situation of homeworkers, in consultation with the most representative organisations of employers and workers and, where they exist, with organisations concerned with homeworkers and those of employers of homeworkers.

Article 4

1. The national policy on home work shall promote, as far as possible, equality of treatment between homeworkers and other wage earners, taking into account the special characteristics of home work and, where appropriate, conditions applicable to the same or a similar type of work carried out in an enterprise.
2. Equality of treatment shall be promoted, in particular, in relation to:
   a. the homeworkers' right to establish or join organizations of their own choosing and to participate in the activities of such organisations;
   b. protection against discrimination in employment and occupation;
   c. protection in the field of occupational safety and health;
   d. remuneration;
   e. statutory social security protection;
   f. access to training;
   g. minimum age for admission to employment or work; and
   h. maternity protection.

Article 5

The national policy on home work shall be implemented by means of laws and regulations collective agreements, arbitration awards or in any other appropriate manner consistent with national practice.

Article 6

Appropriate measures shall be taken so that labour statistics include, to the extent possible, home work.

Article 7

National laws and regulations on safety and health at work shall apply to home work, taking account of its

Artikkel 2

Denne konvensjonen gjelder for alle personer som utfører hjemmearbeid innenfor rammen av artikkel 1.

Artikkel 3

Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjonen skal vedta, gjennomføre og periodisk gjennomgå en nasjonal politikk for hjemmearbeid som tar sikte på å bedre hjemmearbeideres situasjon, i samråd med de mest representative arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner og, der de finnes, med organisasjoner beskjeftiget med hjemmearbeidere og med organisasjoner av arbeidsgivere for hjemmearbeidere.

Artikkel 4

1. Nasjonal politikk vedrørende hjemmearbeid skal så langt som mulig fremme likebehandling mellom hjemmearbeidere og andre lønnstakere, tatt i betraktning hjemmearbeidets spesielle karakter og, der det er hensiktsmessig, forhold som gjelder for den samme eller liknende type arbeid som utføres i en virksomhet.
2. Likebehandling skal særlig fremmes i forhold til:
   a. hjemmearbeidernes rett til å stifte eller slutte seg til organisasjoner de selv velger og til å delta i slike organisasjoners virksomhet;
   b. beskyttelse mot diskriminering i arbeidsforholdet;
   c. beskyttelse på området sikkerhet og helse i arbeidsforholdet;
   d. avlønning;
   e. beskyttelse gjennom lovfestede ordninger for sosialt vern;
   f. tilgang til opplæring;
   g. minstealder for adgang til sysselsetting eller arbeid; og
   h. barselvern.

Artikkel 5

Nasjonal politikk vedrørende hjemmearbeid skal gjennomføres ved hjelp av lover og forskrifter, kollektive avtaler, voldgiftskjennelser eller på annen egnet måte som er i samsvar med nasjonal praksis.

Artikkel 6

Det skal treffes hensiktsmessige tiltak for at statistikk vedrørende arbeidsforhold så langt som mulig skal omfatte hjemmearbeid.

Artikkel 7

Nasjonal lovgivning og forskrifter vedrørende sikkerhet og helse i arbeidsforhold skal gjelde for hjem-

special characteristics, and shall establish conditions under which certain types of work and the use of certain substances may be prohibited in home work for reasons of safety and health.

Article 8

Where the use of intermediaries in home work is permitted, the respective responsibilities of employers and intermediaries shall be determined by laws and regulations or by court decisions, in accordance with national practice.

Article 9

1. A system of inspection consistent with national law and practice shall ensure compliance with the laws and regulations applicable to home work.
2. Adequate remedies, including penalties where appropriate, in case of violation of these laws and regulations shall be provided for and effectively applied.

Article 10

This Convention does not affect more favourable provisions applicable to homeworkers under other international labour Conventions.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.
2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

mearbeid, tatt i betraktning dets spesielle karakter, og skal fastsette under hvilke omstendigheter visse typer arbeid og bruken av visse stoffer kan forbys i hjemmearbeid av sikkerhets- og helsemessige grunner.

Artikkel 8

Der bruken av mellommenn i hjemmearbeid tillates, skal arbeidsgiveres og mellommenns respektive ansvar fastsettes ved lover og forskrifter eller ved rettsavgjørelser, i samsvar med nasjonal praksis.

Artikkel 9

1. Et inspeksjonssystem i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis, skal sikre overholdelsen av lover og forskrifter som gjelder for hjemmearbeid.
2. Tilfredsstillende sanksjonsmidler, inkludert straff, der det er hensiktsmessig, skal fastsettes og anvendes effektivt i tilfeller av brudd på disse lover og forskrifter.

Artikkel 10

Denne konvensjonen innvirker ikke på gunstigere bestemmelser som gjelder for hjemmearbeidere i henhold til andre internasjonale arbeidskonvensjoner.

Artikkel 11

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjonen skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 12

1. Denne konvensjonen skal binde bare de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.
2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.
3. Deretter skal denne konvensjonen tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da medlemsstatens ratifikasjon ble registrert.

Artikkel 13

1. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjonen kan si den opp når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding om dette til registrering hos Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides -
   a. the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
   b. as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjonen, og som ikke gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel innen et år etter utgangen av den 10-årsperioden som er nevnt i foregående punkt, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter si opp denne konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 14

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av organisasjonenes medlemsstater.
2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i organisasjonen om registreringen av den andre ratifikasjon som er sendt ham, skal han gjøre medlemsstatene oppmerksom på hvilken dato konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 15

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for registrering i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 16

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal, når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjonen har virket og undersøke om det er ønskelig å sette spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen på konferansens dagsorden.

Artikkel 17

1. Dersom Arbeidskonferansen vedtar en ny konvensjon som helt eller delvis endrer denne konvensjonen og intet annet er bestemt i den nye konvensjonen, skal:
   a. en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjonen ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjonen uten hensyn til reglene i artikkel 13 ovenfor, forutsatt at den nye, reviderte konvensjonen er trådt i kraft;
   b. denne konvensjonen ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye, reviderte konvensjonen trer i kraft.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

2. Denne konvensjonen skal i alle tilfelle fortsatt være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjonen.

Artikkel 18

De engelske og franske versjoner av teksten i denne konvensjonen har lik gyldighet.